

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi beş daimi ve on geçici üyeden oluşuyor. Daimi üyeler ABD, İngiltere, Fransa, Çin ve Rusya'dır. Bu üyelerin BM'nin aldığı kararları veto etme hakkı vardır ya da bunların istemediği bir karar uygulanamaz. Geçici on üye ise dönüşümlü olarak iki yılda bir seçilir. Önemli işlevleri yoktur.

BM'in kuruluşunun 75. yılında bir konuşma yapan Almanya Başbakanı Angela Merkel, ülkesinin genişletilmiş Güvenlik Konseyi'nde görev alabileceğini belirtti. Başka bir deyişle Almanya BM Güvenlik Konseyi'nin yeni üyesi olmaya adaydır.

Güvenlik Konseyi üyeleri –yazılı kural olmasa bile- dünya çapındaki etkinlikleri temelinde belirlenir. Eski güçler dengesi değişmiştir, Almanya çok kutuplu dünyanın en önemli yükselen gücüdür ve buna uygun olarak yerini istemektedir.

Hatırlanacak olursa bir süre önce Erdoğan da “dünya beşten büyüktür” diyerek Güvenlik Konseyi'nin yapısının değiştirilmesini istemişti.

Ne zaman olur bilinmez ama Güvenlik Konseyi'nin yapısı yeni güçler dengesine uygun olarak değişmek zorundadır. Almanya en güçlü yeni daimi üye adaydır.

Arkasından Hindistan ve Brezilya gelmektedir. Bu iki ülke de geniş bir alanda bölgesel güç durumundadır. Bunların ardından ise Güney Afrika ile Türkiye sıradadır.

Avrupa Birliği bünyesinde en güçlü ülke açık farkla Almanya'dır. Diyelim 30 yıl önce durum böyle değildi ve Fransa daha öndeydi ama güçler dengesi değişmiştir. Almanya dünyanın neredeyse her tarafında vardır ve bunu askeri olmaktan çok ekonomik gücüyle gerçekleştirmektedir.

Dünyanın ikinci kalabalık ülkesi olan Hindistan önemli bir ekonomik güç olmasının yanı sıra dünya ticaretinin önemli bölümünün geçtiği Hint Okyanusu'na hakim konumdadır. Bu ülkede eşitsizlik ve yoksulluk ileri derecededir, o kadar ki Türkiye bu ülkenin yanında "sosyal devlet" bile sayılabilir.

Hindistan örneği büyük bir güç olmak ile nüfusun çoğunluğunun refah düzeyi arasında bağlantı bulunmadığını göstermektedir. Bu ülkede nüfusun yarısından fazlası halen kırsal alanda yaşamaktadır.

Güney Afrika ise kıtanın değişik ülkelere sermaye ihracının yanı sıra özellikle Sahra güneyindeki Afrika'da ülkeler arasındaki her anlaşmazlığa değişik oranda müdahale etmektedir.

Hatırlanacak olursa ırkçı rejim döneminde de Güney Afrika kıta düzeyinde etkindi. Mesela Angola'daki iç savaşa asker göndererek ve ABD yanlısı UNITA'yı destekleyerek müdahale etmişti.

SSCB yanlısı MPLA ise Küba askerleri tarafından desteklenmişti.

Türkiye şimdiki durumda geri sıralardaki bir aday durumundadır ama adaydır. Bölgesel gücünü artırdığı oranda kendini daha fazla dayatacaktır ve açık olarak buna oynamaktadır.

Türkiye şu anda dünyanın en yayılcı ülkesidir ve pek dikkat çekmeyen bir konu olmakla birlikte Akdeniz'in dışına da oynamaktadır.

Gelecek yıl bir uçak gemisinin donanmaya katılacağı açıklandı. Akdeniz için uçak gemisi fazladır. Türkiye'nin 2018'den beri Somali'de Hint Okyanusu'na bakan bir üssü vardır, ek olarak da Kızıldeniz'de Sudan'a ait bir adadaki limanı (Sawakin) 99 yıllığına kiralamıştır.

Kara ordusu özellikle gerilla savaşında tecrübeli profesyonel askerlerden kurulu olmasının yanı sıra silahlı insansız hava aracı konusunda dünya çapında bir düzeye ulaştığı kabul edilmektedir.

Bu araçla yapılan nokta operasyonları konusunda ABD, İsrail ve Türkiye birlikte sayılmaktadır.

Bu konuda daha geniş bilgi için geçen yıl yayınlanan **Küresel İç Savaş ve Türkiye** kitabına bakabilirsiniz.

İrkçılık, yabancı düşmanlığı, saldırganlık, büyük gelir eşitsizliği, ağır ekonomik sorunları Hindistan ve Güney Afrika Cumhuriyeti'nde fazlasıyla bulabilirsiniz.

Mesela Hindistan'da komşu Pakistan'dan göç etmek zorunda kalanlar –Müslüman olmamaları şartıyla- vatandaşlığa alınmaktadır. Hindistan'da Müslümanlık ikinci dindir, bu karara karşı yapılan gösterilerde yüzün üzerinde insan ölmüştür ve İslam dünyasının lideri olduğunu iddia eden Türkiye'den ses çıkmamıştır.

Çin gibi Hindistan ile de takışmak kolay değil tabii...

Çin'de Uygurlar'a yapılan baskılara karşı sessiz kalındığı gibi...

Güvenlik Konseyi daimi üyelerinin bir başka ortak özelliği ise tamamının nükleer güç olmasıdır. En güçlü aday ülke olarak Almanya nükleer güç değildir ve olmaya niyeti de yoktur. Ülkede güçlü sayılabilecek bir barış hareketi vardır ve böyle bir yönelim büyük itirazla karşılaşır.

Hindistan ise nükleer güç durumundadır.

Sınıırım önümüzdeki birkaç yılda Güvenlik Konseyi'nin üyelerinin artırılması yönünde gelişme olacaktır.